

מסמך 93

מסמך 93

מאקיוונטה מלכי-צדק

המלכי-צדקים ידועים לרוב כבנים לעת-חירום, וזאת משום שהם עוסקים במגוון מדהים של פעילויות בעולמותיו של יקום מקומי. כאשר מתעוררת בעיה יוצאת-דופן, או כאשר נדרש לנסות דבר-מה יוצא מגדר הרגיל, לעיתים קרובות יהא זה מלכי-צדק אשר יקבל על עצמו את המשימה. יכולתם של בני מלכי-צדק לפעול בעתות חירום וברמות משתנות של היקום, ואפילו ברמה הפיזית של מופע האישיות, הינה ייחודית לסדרם. אך ורק נשאי החיים חולקים עמם, בשיעור מסוים, את הטווח המטמורפי הזה של פעילות האישיות.

סדר בני היקום המלכי-צדקים היה פעיל ביותר באורנטיה. סגל בן שנים-עשר חברים שירת יחד עם נשאי החיים. מעט לאחר פרישתו של קאליגאסטיה, הפך סגל מאוחר יותר בן שנים-עשר חברים לנאמן של עולמכם והמשיך והחזיק בסמכות עד לזמנם של אדם וחווה. אותם שנים-עשר מלכי-צדקים שבו לאורנטיה עם כישלונם של אדם וחווה, ולאחר מכן המשיכו ושימשו כנאמנים הפלנטאריים עד לימים שבהם קיבל ישוע מנצרת, כבן האדם, את תואר הנסיך הפלנטארי של אורנטיה.

1. התגלמותו של מאקיוונטה בגוף

באלפי השנים שלאחר כישלון המשימה האדמית באורנטיה, עמדה אמת ההתגלות בסכנת הכחדה. אף-על-פי שהגזעים האנושיים התקדמו מבחינה אינטלקטואלית, הם הלכו ודעכו מן הבחינה הרוחנית. בסביבות שנת 3000 לפני הספירה, הפך מושג האל בדעתם של בני האדם למעורפל עד מאוד.

שנים-עשר המלכי-צדקים הנאמנים ידעו על המתת הממששת ובאה של מיכאל בפלנטה שלהם, אך הם לא ידעו עוד כמה זמן זו תתרחש; לפיכך, הם התאספו ודנו בכובד ראש וביקשו מהגבוהים ביותר של עדנטיה כי תינקט פעולה כלשהי על-מנת לשמר את אור האמת באורנטיה. בקשה זו נדחתה תוך מתן הציווי "כי ניהול ענייניה של 606 של שטניה נתון במלואו בידיהם של הנאמנים המלכי-צדקים." או אז פנו הנאמנים אל האב מלכי-צדק בבקשת עזרה, ותגובתו היחידה הייתה כי עליהם להמשיך ולקיים את האמת באופן שבו יבחרו "עד להגעתו של בן של מתת," אשר "יציל את התארים הפלנטאריים מאובדן ומחוסר-וודאות."

וכתוצאה מן העובדה שצו להסתמך על עצמם במידה כה שלמה, התנדב אחד משנים-עשר הנאמנים הפלנטאריים, מאקיוונטה מלכי-צדק, לבצע את אשר בוצע עד אז אך ורק שש פעמים בכלל ההיסטוריה של נבאדון: להתגשם אישית בכדור הארץ כאדם בר-חלוף בעולם, להעניק את עצמו כבן לעת חירום של סעד לעולם. האישור להרפתקה זו ניתן מאת הרשויות בסאלווינגטון, והתגשמותו למעשה של מאקיוונטה מלכי-צדק הושלמה ליד מה שעתידי היה להפוך לעיר שלם, אשר בפלשתינה. כלל מלאכת ההגשמה של בן מלכי-צדק זה בגוף של חומר הושלמה על-ידי הנאמנים הפלנטאריים בשיתוף נשאי החיים, בקרים פיזיים בכירים מסוימים ואישיות שמיות אחרות אשר שוכנות באורנטיה.

2. החכם משלם

היה זה 1,973 שנים בטרם לידתו של ישוע שמאקיוונטה ניתן לגזעים בני התמותה באורנטיה. הגעתו היוותה מחזה רגיל; עין אנוש לא חזתה בתהליך התגשמותו לכדי חומר. הפעם הראשונה

מסמך 93

שבה הוא נצפה בעיני אדם הייתה כאשר נכנס אל אוהלו של אִמְדוֹן, רועה צאן כשדי ממוצא שומרי. והכרזת משימתו התגלמה בהצהרה הפשוטה אשר אותה הצהיר בפני רועה צאן זה, "אני מלכי-צדק, כוהן לאל עליון, הגבוה ביותר, האל האחד והיחיד."

כאשר התאושש הרועה מתדהמתו, ולאחר שהמטיר על הזר הזה שאלות למכביר, הוא ביקש את מלכי-צדק לסעוד עמו; וזו הייתה הפעם הראשונה במהלך נתיבתו הארוכה ביקום שבה מאקיוונוטה אכל מזון חומרי, התזונה אשר עתידה הייתה להזין אותו לאורך תשעים-וארבע שנות חייו כהוויה חומרית.

ובאותו לילה, לאחר ששוחחו תחת כיפת שמיים זרועי כוכבים, החל מלכי-צדק את משימתו, משימת גילוי האמת על אודות מציאותו של האל, כאשר פנה בתנועת יד אל אִמְדוֹן ואמר, "אל עליון, הגבוה ביותר, הינו הבורא האלוהי של כוכבי השמים ואפילו של ארץ זו אשר עליה אנו חיים, והוא אף הינו האל העליון אשר במרומים."

תוך שנים אחדות קיבץ סביבו מלכי-צדק קבוצת תלמידים, חסידים ומאמינים אשר יצרו את הגרעין של קהילת שלם המאוחרת יותר. ובמהרה הוא נודע ברחבי פלשתינה ככוהן לאל עליון, כגבוה ביותר וכחכם משלם. בקרב כמה מן השבטים אשר סביב הוא כונה השייח', או המלך, של שלם. שלם הייתה המקום אשר הפך לאחר היעלמות מלכי-צדק לעיר יבוס, ולאחר מכן היא נקראה בשם ירושלים.

בהופעתו האישית דמה מלכי-צדק למזיגה דאז שבין הנוודים לשומרים, בכך שהיתמר לגובה של כמאה-ושמונים סנטימטרים והיה בעל נוכחות מעוררת יראה. הוא דיבר כשדית ושש שפות נוספות. הוא עטה את לבושם של הכוהנים הכנעניים, למעט העובדה שעל חזהו התנוסס הסמל של שלושת המעגלים משותפי המרכז, הסמל בשטניה של שילוש פרדיס. לאורך שירותו הפך עיטור זה, של שלושת המעגלים משותפי המרכז, לכה קדוש בעיני חסידיו עד שהם מעולם לא העזו להשתמש בו; וכך, בחלוף דורות מעטים, הוא נשתכח עד מהרה.

אף-על-פי שמאקיוונוטה חי באופן שבו חיו בני האדם של העולם, הוא מעולם לא התחתן, ואף לא יכול היה להותיר אחריו צאצאים בכדור הארץ. למרות שגופו הפיזי דמה לגופו של גבר בן-אנוש, לאמיתו של דבר הוא היה מן הסדר של אותם גופים מיוחדים אשר נעשה בהם שימוש בידי מאה חברי הסגל הגשמי של הנסיך קאליגאסטיה, למעט העובדה שהוא לא נשא בחובו פלזמת חיים של גזע אנושי כלשהו. כמו כן, עץ החיים לא היה בנמצא באורנטיה. אילו נשאר מאקיוונוטה בכדור הארץ במשך תקופה ארוכה, היה המנגנון הפיזי שלו מדרדר בהדרגה; למעשה, הוא סיים את משימת המתת שלו בחלוף תשעים-וארבע שנים, הרבה לפני שגופו החומרי החל להתפרק.

מלכי-צדק זה, אשר התגשם בגוף, קיבל מכוון מחשבה אשר שכן באישיות העל-אנושית שלו ושימש כמשגוח הזמן וכמורה הבשר, וכך הוא רכש את הניסיון ואת ההיכרות המעשית עם הבעיות באורנטיה ועם טכניקת המשכן בבן אשר התגשם בגוף; ודבר זה אפשר לרוח זו של האב לפעול באומץ כה רב בדעתו האנושית של בן האל המאוחר יותר, מיכאל, כאשר הופיע על-פני כדור הארץ בדמות בשר ודם. וזהו מכוון המחשבה היחידי אשר פעל מאז ומעולם באורנטיה בשתי דעות, ואולם שתי הדעות האלה היו הן אלוהיות והן אנושיות.

במהלך התגשמותו בגוף בשר ודם, היה מאקיוונוטה מצוי בקשר מלא עם אחד-עשר חבריו בסגל הנאמנים הפלנטאריים, ואולם, הוא לא יכול היה לתקשר עם סדרים אחרים של אישיות שממיות. למעט הקשר שקיים עם הנאמנים המלכי-צדקים, לא היה לו יותר קשר עם הוויות על-אנושיות תבוניות מאשר היה לבן-אנוש מן השורה.

3. הלימוד של מאקיוונוטה

בחלוף עשור ארגן מלכי-צדק את בתי הספר שלו בשלם, והוא יצר אותם בדמות תבנית המערכת הנושנה אשר פותחה בידי הכוהנים הראשונים בני שת בעדן השנייה. ואפילו הרעיון של שיטת המעשר, אשר הוצג על-ידי אברהם, זה אשר הומר מאוחר יותר, נגזר גם הוא מן המסורות המתמידות של שיטות בני שת הקדומים.

מלכי-צדק לימד את מושג האל אחד, אלוהות אוניברסאלית, ואולם הוא התיר לבני האדם לשייך את הלימוד הזה לאב הקונסטלציה של נורלטיאדק, שאותו כינה אל עליון – הגבוה ביותר. מלכי-צדק חתם את פיו בכל הנוגע למעמדו של לוציפר ולמצב העניינים בירושם. לאנאפוך'ג', ריבון המערכת, עסק אך מעט באורנטיה עד לאחר השלמת המתת של מיכאל. בעבור מרבית התלמידים בשלם, עדנטיה הייתה גן העדן, ואילו הגבוה ביותר היה האל.

מרבית בני האדם פירשו את הסמל של שלושת המעגלים משותפי המרכז – אשר אותו אימץ מלכי-צדק כעיטור המסמל את המתת שלו – כמייצג את שלושת המלכויות: זו של בני האדם, זו של המלאכים וזו של האל. והם הורשו להמשיך ולהאמין בכך; רק מתי-מעט מחסידיו ידעו מעולם כי שלושת המעגלים הללו סימלו את אינסופיותה, את נצחיותה ואת האוניברסאליות של שילוש פרדיס של הקיום וההכוונה האלוהיים; אפילו אברהם התייחס לסמל הזה כמייצג את שלושת הגבוהים של עדנטיה, לפי שלימדוהו כי שלושת הגבוהים ביותר פועלים כאיש אחד. במידה שבה לימד מלכי-צדק את מושג השילוש אשר אותו סימל העיטור שלו, על-פי-רוב הוא קישר אותו לשלושת השליטים הוורונדאדקים של קונסטלצית נוקלטיאדק.

הוא לא התאמץ להציג בפני מרבית חסידיו מן השורה כל לימוד שמעבר לעובדת שלטונם של הגבוהים ביותר של עדנטיה – אליה של אורנטיה. ואולם, מלכי-צדק לימד אחדים אמת מתקדמת, אמת אשר כללה את התנהלות היקום המקומי וארגונו; ואילו את תלמידו המבריק, נודאן הקיני, ואת חבר תלמידיו הכנים, הוא לימד את האמיתות על אודות יקומי העל ואפילו על אודות האוונה.

בני משפחתו של קאתרו, אשר עמם חי מלכי-צדק במשך למעלה משלושים שנה, ידעו הרבה על אודות האמיתות הגבוהות יותר האלה והנציות אותן בקרב משפחתם במשך זמן רב, אפילו עד לימיו של צאצאם המוכשר משה, אשר כך קיבל לידי, מצד אביו, גישה למסורת המרתקת של ימי מלכי-צדק, וכן דרך מקורות אחרים מצד אמו.

מלכי-צדק לימד את חסידיו את כל אשר היה ביכולתם לקלוט ולספוג. ואף רעיונות דתיים מודרניים רבים על השמים והארץ, האדם, האל והמלאכיות, אינם כה רחוקים מן הלימוד הזה של מלכי-צדק. ואולם, מורה כביר זה הכפיף הכול לדוקטרינה על אודות האל האחד, האלוהות האוניברסאלית, הבורא השמימי, האב האלוהי. הוא שם את הדגש על לימוד זה מתוך מטרה לפנות אל הערצתו של האדם ועל-מנת להכשיר את הקרקע להופעתו המאוחרת יותר של מיכאל כבן של אותו אב אוניברסאלי ממש.

מלכי-צדק לימד כי בזמן כלשהו בעתיד יופיע בן אחר של האל בדמות בשר ודם, ממש כפי שהוא עצמו עשה, ואולם בן זה יהא ילוד אישה; וזוהי הסיבה שבעטיה סברו מאוחר יותר מורים רבים כי ישוע היה כוהן, או סועד, "לעולם על דברתי מלכי-צדק".

וכך הכשיר מלכי-צדק את הקרקע וחנך את השלב של הנטייה העולמית המונותאיסטית כהכנה למתת של בן פרדיס ממשי של האל האחד, האל שאותו הציג בחיות רבה כאבי הכול, ואשר אותו הציג לפני אברהם כאל אשר יקבל את האדם על הבסיס הפשוט של אמונה ותו לא. ומיכאל, כאשר הופיע בכדור הארץ, העניק תוקף לכל מה שלימד מלכי-צדק באשר לאב פרדיס.

4. הדת של שלם

טקסי הפולחן של שלם היו פשוטים ביותר. כל אדם אשר חתם או סימן את מגילות-החומר של כנסיית מלכי-צדק שינן ביזכרונו, ואימץ את האמונות הבאות:

1. אני מאמין באל עליון, האל הגבוה ביותר, האב האוניברסאלי היחיד ובורא כל הדברים כולם.
2. אני מקבל את בריתו של מלכי-צדק עם הגבוה ביותר, אשר מעניקה את חסד האל בשל אמונתי, ולא בשל קורבנות או מנחות שרופות.
3. אני מתחייב לציית לשבע הדברות של מלכי-צדק, וכן לספר את החדשות הטובות של הברית עם הגבוה ביותר לכל בני האדם.

זוהי הייתה כלל מערכת האמונות של קהילת שלם. אך אפילו הצהרת אמונה קצרה ופשוטה שכזו הייתה הרבה יותר מדי, והייתה מתקדמת מדי עבור אנשי הימים ההם. הם פשוט לא יכלו לתפוש את הרעיון של קבלת חסד אלוהי ללא כל תמורה – מתוך אמונה. האמונה שהאדם נולד מתוך עונש לאלים השתרשה בהם יתר על המידה. במשך זמן ממושך מדי ובכנות עזה מדי הם הקריבו קורבנות והעניקו מתנות לכוהנים מכדי שיוכלו להבין את החדשות הטובות, כי הגאולה, החסד האלוהי, הינה מתנת חנם לכל אלו אשר יאמינו בבריתו של מלכי-צדק. ואילו אברהם האמין, אם כי לא בלב שלם, ואפילו זאת "נחשבה לו צדקה."

שבע הדברות שעליהן הכריז מלכי-צדק גובשו על-פי תבנית החוק העליון העתיק של דאלאמטיה ודמו עד מאוד לשבע המצוות שאותן לימדו בעדן הראשונה ובעדן השנייה. שבע המצוות של דת שלם היו:

1. לא תעבוד כל אל מלבד הבורא הגבוה ביותר של השמיים והארץ.
2. לא תטיל ספק בכך שהאמונה הינה הדרישה היחידה לגאולת נצח.

3. לא תישא עדות שקר.

4. לא תרצח.

5. לא תגנוב.

6. לא תנאף.

7. לא תנהג בחוסר-כבוד בהוריק ובזקניך.

אף-על-פי שבתוך המושבה לא הותרו הקורבנות, מלכי-צדק ידע היטב כמה קשה לעקור באחת מן השורש מנהגים של משכבר הימים, ובהתאם לזאת הציע בחכמה לאנשים הללו להחליף את הקורבנות בשר ודם בלחם וביין. וכך נרשם כי "מלכי-צדק, מלך שלם, הוציא לחם ויין." ואולם, אפילו החידוש הזהיר לא צלח עד תום; כל השבטים השונים קיימו מרכזי עזר מסביב לשלם, שם הציעו קורבנות ושרפו מנחות. ואפילו אברהם חזר למנהג הברברי הזה לאחר ניצחונו על קְדָרְלֶעֶמֶר; הוא פשוט לא הרגיש שליו לגמרי, עד אשר הציע קורבן כמקובל. ומלכי-צדק מעולם לא הצליח למחוק לחלוטין את הנטייה הזו להקרבת קורבנות ממנהגי הדת של חסידיו, ואפילו לא מאברהם.

מסמך 93

בדומה לישוע, פעל מלכי-צדק באדיקות לשם השלמת משימת המתת שלו. הוא לא ניסה לערוך שינויים במוסכמות, לשנות את מנהגי העולם, ואף לא לעודד מנהגים תברואתיים מתקדמים או להכריז על אמיתות מדעיות. הוא הגיע על-מנת להשלים שתי משימות: לשמור בחיים בכדור הארץ את האמת על אודות האל האחד ולהכשיר את הקרקע למתת המאחרת יותר של בן פרדיס של האב האוניברסאלי כבן-תמותה.

מלכי-צדק לימד בשלם אמת בסיסית של התגלות במשך תשעים-וארבע שנים, ובמהלך הזמן הזה פקד אברהם את בית הספר של שלם שלוש פעמים נפרדות. לבסוף, הוא הפך לחסיד של הלימוד של שלם, ולאחד התלמידים המבריקים ביותר והתומכים העיקריים של מלכי-צדק.

5. בחירתו של אברהם

אף שיתכן שתהא זו שגיאה לדבר על "עם סגולה", אין זה שגוי להתייחס אל אברהם כאל יחיד נבחר. מלכי-צדק אכן הטיל על אברהם את האחריות לשמור בחיים את האמת על אודות האל האחד, כפי שזו נפרדת מן אמונה הרווחת באלוהויות רבות.

בחירתה של פלשתינה כאתר פעילויותיו של מאקיוונטה התבססה בחלקה על הרצון ליצור קשר עם משפחה אנושית שבה טמונים הפוטנציאלים להנהגה. בשעה שמלכי-צדק התגשם בגוף היו בכדור הארץ משפחות רבות אשר היו מוכנות לקבל את הדוקטרינה של שלם ממש כמשפחתו של אברהם. היו אף משפחות בעלות אותם כישורים ממש בקרב האדם האדום, בקרב האדם הצהוב ובקרב צאצאי האנדיטים ממערב ומצפון. אך לא אחד מן האתרים הללו התאים להופעתו המאוחרת יותר של מיכאל בכדור הארץ באותה מידה שהתאים החוף המזרחי של הים התיכון. משימתו של מלכי-צדק בפלשתינה והופעתו המאוחרת יותר של מיכאל בקרב העם העברי נקבעו במידה לא מבוטלת בשל הגיאוגרפיה, הודות לעובדה שפלשתינה מוקמה במרכז הסחר, התחבורה והציוויליזציה של העולם באותם ימים.

במשך זמן-מה התבוננו הנאמנים המלכי-צדקים באבותיו הקדמונים של אברהם, והם ציפו בבטחה להופעתם, בדור כלשהו, של צאצאים אשר יתאפיינו באינטליגנציה, ביזמה, בחכמה ובכנות. ילדיו של תרח, אבי אברהם, אכן ענו על כל הציפיות האלה במלואן. והאפשרות הזו של יצירת קשר עם ילדיו המגוונים של תרח, היוותה גורם משמעותי לכך שמאקיוונטה הופיע בשלם, ולא במצרים, בסין, בהודו או בקרב השבטים הצפוניים.

תרח וכל משפחתו המירו את דתם לדת שלם, זו אשר הטיפו אליה בכשדים, אך לא עשו כן בלב שלם; הם למדו על אודות מלכי-צדק דרך ההטפה של אוֹיֵד, מורה פניקי אשר הטיפ לדוקטרינות של שלם באור. הם עזבו את אור מתוך כוונה לצעוד ישירות אל שלם, אך נחור, אחי אברהם, אשר לא חזה במלכי-צדק במו עיניו, לא היה נלהב ושכנע אותם להתמהמה בחן. וחלף זמן רב לאחר שהגיעו לפלשתינה עד שהיו מוכנים להשמיד את כל אלילי הבית אשר הביאו עמם; לאיטם הם נטשו את אליה הרבים של מסופוטמיה לטובת האל האחד של שלם.

שבועות מספר לאחר מותו של תרח אבי אברהם, שלח מלכי-צדק את תרח החיתי, אחד מתלמידיו, והזמין הן את אברהם והן את נחור: "בואו לשלם, שם תשמעו את הלימוד שלנו של האמת על אודות הבורא הנצחי, ויראה כל העולם ברכה בפרי זרע שניכם, בצאצאיהם המוארים של שני האחים." אך נחור לא קיבל את בשורת מלכי-צדק במלואה; הוא נותר מאחור ובנה עיר-מדינה חזקה אשר נשאה את שמו; ואילו לוט, אחיינו של אברהם, החליט להתלוות אל דודו במסע לשלם.

עם הגעתם לשלם, בחרו אברהם ולוט מצודה על גבעה בסמוך לעיר, שם יכלו להגן על עצמם מפני התקפות הפתע הרבות של הפושטים מן הצפון. בעת ההיא היו החיתים, האשורים,

מסמך 93

הפלישתים, וכן בני קבוצות אחרות, פושטים ללא הרף על שבטי מרכז ודרום פלשתינה. וממאחזם בגבעות עלו אברהם ולוט לרגל אל שלם לעיתים תכופות.

זמן לא רב לאחר שהתבססו ליד שלם, ירדו אברהם ולוט אל עמק נהר הנילוס על-מנת לבקש מצרכי מזון, שכן בצורת שררה בפלשתינה. במהלך שהותו הקצרה של אברהם במצרים הוא גילה כי קרוב משפחה רחוק שלו יושב על כס המלוכה, והא שירת מלך זה כמפקדם של שני מבצעים צבאיים מוצלחים. במהלך החלק המאוחר יותר של שהותם על הנילוס, התגוררו אברהם ואשתו, שרה, בחצר המלך, וכאשר הם עזבו את מצרים קיבל אברהם חלק מן השלל אשר נאסף במבצעי הצבאיים.

נחישות גדולה נדרשה לו לאברהם על-מנת לוותר על כיבודי חצר-המלוכה המצרית ולחזור לעבודה הרוחנית יותר שבה עסק מאקיוונטה. אך מלכי-צדק היה נערץ אף במצרים, וכאשר נפרש בפני פרעה מלוא הסיפור, הוא דחק באברהם לחזור ולמלא את נדריו למען טובתה של שלם.

לאברהם היו שאיפות מלוכה, ובדרכם חזרה ממצרים הוא גלל בפני לוט את תכניתו לכבוש את כלל כנען ולהכפיף את תושביה תחת שליטת שלם. לוט נטה יותר לעסקים; ומאוחר יותר, לאחר מחלוקת שנתגלעה ביניהם, הוא פנה לסדום על-מנת לעסוק שם במסחר ובגידול בעלי-חיים. לבו של לוט לא נהה אחר חיי הלוחם או הרועה.

עם חזרתו עם משפחתו לשלם, החל אברהם להבשיל את הפרויקטים הצבאיים שלו. במהרה הוא הוכר כשליט האזורי של מחוז שלם והכפיף למרותו שבעה שבטים שכנים. אכן, בקושי רב ריסן מלכי-צדק את אברהם, שבערה בו אש אשר הניעה אותו לצאת ולהביא בכוח החרב את השבטים השכנים על-מנת שילמדו מהר יותר את האמיתות של שלם.

מלכי-צדק שמר על יחסי שלום עם כלל השבטים אשר סביב; הוא לא היה לוחם באופיו ומעולם לא הותקף בידי מי מן הצבאות אשר נעו הלך ושוב. הוא לחלוטין היה מוכן שאברהם יגבש עבור שלם מדיניות הגנתית, כמו זאת אשר אכן יושמה לאחר מכן, אך הוא לא אישר את תכניות הכיבוש השאפתניות של תלמידו; וכך קרה שהקשר נותק באופן חברי, ואברהם ירד לחברון על-מנת להקים שם את בירתו הצבאית.

בשל קשריו הקרובים עם מלכי-צדק המהולל, נודע לאברהם יתרון כביר על המלכים הזוטרים אשר סביבו; כל אלו העריצו את מלכי-צדק ופחדו שלא לצורך מאברהם. אברהם ידע על הפחד הזה ורק חיכה לשעת כושר על-מנת לתקוף את שכניו, והתירוץ ניתן לו כאשר כמה מן השליטים הללו פשטו, לכאורה, על רכוש אחיינו לוט אשר התגורר בסדום. עת שמע על כך, יצא אברהם בראש שבעת השבטים אשר איגד סביבו, ותקף את האויב. המשמר האישי שלו, אשר מנה 318 קצינים, פיקד על הצבא אשר יצא למלחמה בעת הזו, ואשר מנה למעלה מ-4,000 חיילים.

כאשר שמע מלכי-צדק על הכרזת המלחמה של אברהם, הוא יצא לעומתו על-מנת להניאו מכוונתו, ואולם הצליח לפגוש בתלמידו לשעבר רק עת חזר כמנצח מן הקרב. אברהם התעקש על כך שהאל של שלם נתן בידי את הניצחון על אויביו והמשיך והעניק מעשר מן השלל לאוצר של שלם. את תשעים האחוזים הנותרים לקח אל חברון, בירתו.

לאחר קרב זה, קרב שָׁדִים, הפך אברהם למנהיגה של ברית שנייה בת אחד-עשר שבטים, והוא לא רק העלה מעשר למלכי-צדק, אלא דאג לכך שכל שכניו לברית יעשו כמותו. כתוצאה של עסקיו הדיפלומטיים עם מלך סדום, בנוסף לפחד שהטיל באופן כללי, מלך סדום ואחרים הצטרפו לברית הצבאית של חברון; ואכן, אברהם היה בדרכו לבסס בפלשתינה מדינה רבת עוצמה.

6. בריתו של מלכי-צדק עם אברהם

אברהם ראה בעיני רוחו את כיבוש כנען כולה. נחישותו נחלשה אך ורק בשל העובדה שמלכי-צדק לא תמך במשימה הזו. ואולם, אברהם היה קרוב להחליט לצאת למשימה כאשר נטרד מן המחשבה שאין לו בן אשר ישלוט בממלכה שכוזו אחריו. הוא ארגן פגישה נוספת עם מלכי-צדק; ובמהלך הריאיון הזה שכנע הכוהן משלם, בן האל הנראה לעין, את אברהם לנטוש את תכנית הכיבוש החומרית ואת השלטון הזמני לטובת המושג הרוחני של ממלכת השמיים.

מלכי-צדק הסביר לאברהם עד כמה חסר תוחלת יהא זה לעמוד אל מול ברית האמורי, אך בה בעת הבהיר לו שהחמולות המפגרות האלה אכן מאבדות את עצמן לדעת באמצעות מנהגיהן המטופשים, כך שבעוד דורות מספר הן תחלשנה עד כדי כך שצאצאיו של אברהם, אשר בינתיים גדלו וירבו במאוד, יוכלו להתגבר עליהן בקלות.

ובשלם כרת מלכי-צדק ברית רשמית עם אברהם. כה הוא אמר לאברהם: "הִבֵּט נָא הַשְׁמִימָה וְסִפֵּר הַכּוֹכָבִים, אִם תּוּכַל לְסַפֵּר אֹתָם; כֹּה יִהְיֶה זִרְעֶךָ." ואברהם האמין למלכי-צדק, "וַיַּחְשְׁבֶהָ לוֹ לְצִדְקָה." או אז גלל מלכי-צדק בפני אברהם את הסיפור על אודות כיבושה העתידי של כנען בידי זרעו, לאחר צאתם ממצרים.

ברית זו של מלכי-צדק עם אברהם מייצגת את ההסכם הכביר באורנטיה בין האלוהות לאדם, הסכם שבמסגרתו האל מסכים לעשות את הכול; ואילו האדם רק מסכים להאמין בהבטחותיו של האל ולמלא אחר הוראותיו. עד אותה עת האמונה הייתה כי הגאולה ניתנת אך ורק תמורת מעשים – קורבנות ומנחות; ואילו כעת, הביא מלכי-צדק שוב לאורנטיה את הבטחות הטובות על כך שהגאולה, חסדו של האל, ניתנת הודות לאמונה. ואולם בשורה זו על אודות אמונה פשוטה באל, הייתה מתקדמת מדי; לאחר מכן העדיפו השבטים השמיים לחזור למנהגיהם הקדומים של הקרבת קורבנות וכפרת עוונות תוך הקזת דם.

זמן לא רב חלף מכינון ברית זו ועד לדת יצחק, בנו של אברהם, בהתאם להבטחתו של מלכי-צדק. לאחר הולדתו של יצחק, אברהם התייחס בכבוד ראש לבריתו עם מלכי-צדק, והוא הלך לשלם על-מנת להעלות אותה על הכתב. במועד זה, שבו קיבל על עצמו בפומבי ובאופן רשמי את הברית, הוא שינה את שמו מאברם מאברהם.

רוב מאמיני שלם נהגו להימול, אף כי מלכי-צדק מעולם לא הפך נוהג זה למחייב. ואף-על-פי שעד אז אברהם התנגד תמיד למילה, במעמד הזה הוא החליט לכבד את המאורע בכך שקיבל על עצמו את הטקס הזה באופן רשמי כאות וכסמל לאשרור ברית שלם.

והיה זה לאחר וויתור אמיתי ופומבי זה על שאיפותיו האישיות לטובת תכניותיו הנרחבות יותר של מלכי-צדק, ששלש ההוויות השמימיות נגלו אליו במישור מְמָא. הופעה זו התרחשה באופן עובדתי, למרות ששויכה לסיפורים אשר נבדו מאוחר יותר על אודות ההרס הטבעי של סדום ועמורה. והאגדות האלה על אודות מאורעות אותם ימים, מעידות על מידת הפיגור של המוסר והאתיקה, ואפילו בעת קרובה כל-כך.

לאחר מימוש הברית הטקסית, הושלם הפיוס בין אברהם למלכי-צדק. אברהם נטל על עצמו שוב את ההובלה האזרחית והצבאית של מושבת שלם, אשר בשיאה מנתה מעל למאה-אלף מעלי מעשר קבועים אשר נמנו על שורות אחוות מלכי-צדק. אברהם שיפר עד מאוד את מקדש שלם וסיפק אוהלים חדשים לבית הספר כולו. הוא לא רק הרחיב את מערכת המעשר, אלא גם הציג שיטות משופרות רבות לניהול עסקי בית הספר, וזאת בנוסף לתרומה הגדולה אשר תרם לניהול טוב יותר של המחלקה לתעמולה מיסיונרית. הוא אף תרם רבות למען שיפור מצב העדרים

מסמך 93

ולארגון-מחדש של מיזמי החלב של שלם. אברהם היה איש עסקים פיקח ויעיל, ואדם עשיר בימיו; הוא לא היה אדוק יתר על המידה, אך היה כן לגמרי, והוא אכן האמין במאקיוונטה מלכי-צדק.

7. המיסיונרים של מלכי-צדק

במשך שנים מספר, המשיך מלכי-צדק ללמד את תלמידיו ולאמן את המיסיונרים של שלם, אשר חדרו לכל השבטים אשר סביב, ובמיוחד למצרים, למסופוטמיה ולאסיה הקטנה. ובחלופ העשורים, הרחיקו המורים הללו יותר ויותר משלם, בעודם נושאים עמם את בשורתו של מאקיוונטה על אודות האמונות והאמונה באל.

צאצאיו של אדמסוק, אשר התקבצו סביב חופי אגם ואן, הקשיבו ברצון למוריה החיתים של כת שלם. ומן המרכז הזה, אשר היה לפני אנדיטי, נשלחו מורים לאזורים המרוחקים הן של אירופה והן של אסיה. מיסיונרים של שלם חדרו לכל אירופה, ואפילו הגיעו לאיים הבריטיים. קבוצה אחת נסעה דרך איי פארו עד לאנדונים של איסלנד, ואילו קבוצה אחרת חצתה את סין והגיעה אל היפנים של האיים המזרחיים. חייהם והתנסויותיהם של הגברים והנשים אשר יצאו מעם שלם, מסופוטמיה ואגם ואן על-מנת להאיר את השבטים של חצי הכדור המזרחי מציגים פרק של גבורה בתולדות המין האנושי.

ואולם המשימה הייתה כה גדולה והשבטים היו כה מפגרים, עד כי התוצאות היו מעורפלות ובלתי-מוגדרות. מדור לדור מצאה בשורת שלם אחיזה כאן ושם, אך למעט בפלשתינה, מעולם לא שמר שבט או גזע שלם אמונים ברציפות לרעיון של אל אחד. הרבה בטרם הגיע ישוע, הלימוד של המיסיונרים המוקדמים של שלם נספג, על-פי-רוב, בתוך מערך האמונות והאמונות-הטפלות הרווחות והישנות יותר. בשורתו המקורית של מלכי-צדק נספגה כמעט כולה אל תוך האמונות באם הגדולה, בשמש ובכחות נשנות אחרות.

אתם, אשר נהנים כיום מיתרונותיה של אמנות הדפוס, תתקשו להבין עד כמה קשה היה להנציח את האמת בימים המוקדמים הללו; וכמה קל היה לאבד את הקשר לדוקטרינה חדשה מדור אחד למשנהו. הדוקטרינה החדשה תמיד נטתה להיספג אל תוך גוף הלימוד הדתי ומנהגי הקסם הקדומים יותר. האמונות האבולוציוניות הישנות יותר תמיד מזהמות התגלות חדשה.

8. עזיבתו של מלכי-צדק

היה זה מעט לאחר השמדתן של סדום ועמורה, שמאקיוונטה החליט לסיים את מתת החירות שלו באורנטיה. החלטתו של מלכי-צדק לסיים את שהותו בגוף בשר ודם הושפעה מתנאים רבים, והעיקרי שבהם היה נטייתם ההולכת וגוברת של השבטים הסובבים, ואפילו של עמיתיו הקרובים, להתייחס אליו כאל הוויה חצי-אלוהית, כפי שאכן היה; ואולם, הם החלו להעריץ אותו שלא כראוי ומתוך פחד גדול של אמונה טפלה. בנוסף לסיבות האלה, ביקש מלכי-צדק לעזוב את זירת הפעילות הארצית שלו די זמן לפני מותו של אברהם, וזאת על-מנת להבטיח שהאמת על אודות האל האחד והיחיד תתבסס בחוזקה בדעת חסידיו. ובהתאם לכך, מאקיוונטה פרש לילה אחד לאוהלו אשר בשלם, לאחר שברך את עמיתיו האנושיים בברכת ליל מנוחה, וכאשר הם ביקשו לקרוא לו למחרת בבוקר, הוא לא היה שם, משום שעמיתיו לקחוהו משם.

9. לאחר עזיבת מלכי-צדק

מבחן גדול נכון לאברהם עת עזב מלכי-צדק בפתאומיות גדולה כל-כך. אף-על-פי שהזהיר כהלכה מבעוד מועד את חסידיו כי יום אחד יעזוב כלעומת שבא, הם לא הצליחו להשלים עם

מסמך 93

אבדן מנהיגם הנפלא. הארגון הגדול אשר נבנה בשלם כמעט ונעלם, אך המסורות של אותם ימים היו אלה שעליהן התבסס משה בשעה שהוביל את העבדים העברים אל מחוץ למצרים.

אובדן מלכי-צדק גרם לאברהם להצטער בלב, צער שעליו לא הצליח להתגבר מעולם. לפנים הוא נטש את חברון כאשר וויתר על שאיפתו לבנות ממלכת חומר; ואילו כעת, עם אובדן עמיתו לבניית ממלכת הרוח, הוא יצא את שלם ונסע דרומה לגור בקרבת רכוש, בגרר.

מיד לאחר היעלמותו של מלכי-צדק, הפך אברהם לפחדן והססן. עם הגעתו לגרר הוא הסתיר את זהותו, וכך לקח אבימלך את אשתו. (לילה אחד, מעט לאחר נישואיו לשרה, שמע אברהם כדרך אגב מזימה לרצוח אותו על-מנת לקחת את אשתו המבריקה. פחד זה הפך למורא של קבע בלבו של מי שמלבד זאת היה מנהיג אמיץ ונחוש; במשך כל חייו הוא פחד שמישהו ירצח אותו בסתר על-מנת לקחת את שרה. וזהו ההסבר לכך שאדם אמיץ זה נהג בפחדנות בשלושה מקרים שונים.)

ואולם, רתיעתו של אברהם ממשיתו כיורשו של מלכי-צדק לא ארכה עוד זמן רב. במהרה הוא המיר אנשים מקרב הפלישתים ומקרב אנשי אבימלך, כרת עמם ברית, ובתורו הזדהם ברבות מן האמונות הטפלות שלהם, ובייחוד במנהגם להקריב את הבנים הבכורים. וכך, שוב הפך אברהם למנהיג גדול בפלשתינה. כל הקבוצות העריכו אותו, וכל המלכים כבדוהו. הוא היה המנהיג הרוחני של כל השבטים הסובבים, והשפעתו נמשכה עוד זמן מה לאחר מותו. במהלך שנות חייו האחרונות, הוא שב פעם נוספת לחברון, זירת פעילותו המוקדמת והמקום שבו עבד בצמוד למלכי-צדק. פעולתו האחרונה של אברהם הייתה שליחת משרתים נאמנים לעירו של אחיו, נחור, אשר שכנה לגבול מסופוטמיה, על-מנת לבקש אישה מבני עמו בעבור בנו יצחק. במשך זמן רב נהגו בני עמו של אברהם לערוך נישואין בין בני דודים. ואברהם הלך לעולמו באמונה בטוחה באל, אמונה שאותה רכש בבתי הספר של שלם, אשר נעלמו זה מכבר.

הדור הבא התקשה להבין את הסיפור על אודות מלכי-צדק; בתוך חמש-מאות שנה רבים החשיבו את הסיפור כולו כמיתוס. יצחק שלט יחסית היטב בלימוד של אביו והזין את בשורתה של מושבת שלם, ואולם יעקב התקשה לתפוש את המשמעות של המסורות האלה. יוסף האמין באמת במלכי-צדק, ובעיקר בשל עובדה זו נחשב בעיני אחיו כחולמני. הכבוד אשר רחשו ליוסף במצרים נבע בעיקר בשל זכרו של אברהם, אבי-סבו. ליוסף הוצע הפיקוד על צבאות מצרים, ואולם בשל אמונתו האמיתית הזו במסורותיו של מלכי-צדק ובלימוד המאוחר יותר של אברהם ושל יעקב, הוא בחר לשמש כמנהל אזרחי, זאת בהאמינו שבאופן הזה יוכל לקדם טוב יותר את מלכות השמיים.

לימודו של מלכי-צדק היה שלם ומלא, ואולם הרשומות על אודות אותם ימים נדמו לכוהנים העבריים המאוחרים יותר כבלתי-אפשריות וכפנטסטיות, אף כי רבים מהם הבינו במידת-מה את המאורעות האלה, לפחות עד לימים שבהם רשומות הברית הישנה נערכו באופן נרחב בבבל.

הדבר שרשומות הברית הישנה מתארות כשיחות בין אברהם לבין האל היו לאמיתו של דבר פגישות בין אברהם למלכי-צדק. כותבים מאוחרים יותר החשיבו את המונח מלכי-צדק כזהה במשמעותו לאל. הרישום על מפגשים רבים כל-כך בין אברהם ושרה לבין "מלאך אדוני" מתייחס לביקורים הרבים של מלכי-צדק.

סיפורי העברים על אודות יצחק, יעקב ויוסף הינם מהימנים הרבה יותר מאשר אלו העוסקים באברהם, למרות שגם הם מכילים סטיות מרובות מן העובדות, שינויים אשר נערכו במכוון ושללא במכוון בעת שבה רוכזו רשומות אלה בידי הכוהנים העבריים במהלך תקופת השבי בבבל. קטורה לא הייתה אשתו של אברהם; בדומה להגר, היא הייתה אך פילגש. יצחק, בנה של שרה, האישה בעלת המעמד, ירש את כל רכושו של אברהם. אברהם לא היה כה מבוגר כפי שמציגות הרשומות,

ואשתו הייתה צעירה בהרבה. הגילאים הללו שונו במכוון על-מנת להצדיק את לידתו המופלאה של יצחק מאוחר יותר.

האגו הלאומי של היהודים ספג מכה קשה בשבי בבבל. תגובתם לנחיתותם הלאומית כללה תנועה אל הקצה השני של אגוטיזם לאומי וגזעי קיצוני, שבמסגרתו הם עיוותו וסילפו את מסורותיהם מתוך מגמה לרומם את עצמם מעל לכל הגזעים האחרים כעם הסגולה של האל; ומהסיבה הזאת הם ערכו בקפידה את כל רשומותיהם מתוך כוונה לרומם את אברהם ואת כל מנהיגיהם הלאומיים האחרים מעל לכלל האנשים האחרים, ואף מעל למלכי-צדק עצמו. ולפיכך השמידו הכותבים העבריים את כל הרשומות האחרות אשר מצאו על אודות הימים רבי החשיבות ההם, ושימרו אך ורק את הסיפור על פגישתם של אברהם ומלכי-צדק לאחר קרב שידיים, מכיוון שסברו שזו משפיעה כבוד רב על אברהם.

וכך, באבדם את הקשר עם מלכי-צדק, הם אף איבדו את הקשר ללימודו של בן זה לעת-חירום, לימוד הנוגע למשימתו הרוחנית של בן המתת המובטח; הם איבדו את הקשר לטיבה של משימתו באופן כה מלא ושלם, עד כי רק מתי מעט מצאצאיהם יכלו או רצו להכיר ולקבל את מיכאל, בשעה שזה הופיע בכדור הארץ בדמות בשר ודם, כפי שניבא מאקיוונטה.

ואולם, אחד מכותבי האיגרת על העברים הבין את משימתו של מלכי-צדק, ככתוב: "כי זה מלכי-צדק, כהן לאל עליון, היה אף מלך השלום; באין אב, באין אם, באין יחש, ולימיו אין תחלה ולחיו אין סוף וגזאת נדמה לבן האלהים, הוא עומד בכהנתו לנצח." כותב זה קבע כי מלכי-צדק הינו מן הטיפוס של המתת המאוחרת יותר של מיכאל, וכן תיקף את העובדה כי ישוע היה "כהן לעולם על דברתי, מלכי-צדק." ואף כי השוואה זו איננה לגמרי הולמת, אכן היה זה נכון, פשוטו כמשמעו, כי ישוע קיבל לידיו בנאמנות את התואר של אורנטיה, "לפקודתם של שנים-עשר המלכי-צדקים הנאמנים" אשר שירתו בזמן שבו קיים הוא את המתת שלו בעולם.

10. מעמדו הנוכחי של מאקיוונטה מלכי-צדק

במהלך שנות התגשמותו של מאקיוונטה בגוף, תיפקדו הנאמנים המלכי-צדקים של אורנטיה כגוף המונה אחד-עשר במספר. כאשר מאקיוונטה החליט כי הסתיימה משימתו כבן לעת-חירום, הוא מסר עובדה זו לאחד-עשר עמיתיו, והם הכינו מיד את הטכניקה שבאמצעותה הוא שוחרר מן הבשר והוחזר בבטחה אל מעמדו המקורי כמלכי-צדק. וביום השלישי שלאחר היעלמותו משלם הוא הופיע בקרב אחד-עשר חבריו, בעלי המשימה אשר באורנטיה, וחידש את הקריירה שלו, אשר הופרעה, כאחד מן הנאמנים הפלנטאריים של 606 של שטניה.

מאקיוונטה סיים את המתת שלו כייצור בשר-ודם באותה פתאומיות ובאותו אופן נעדר טקסיות שבהם החל אותה. להופעתו ולהיעלמותו לא נלוו הכרזות או הדגמות יוצאות-דופן כלשהן; ואת הופעתו באורנטיה לא סימנה קריאת שמות הקמים לתחייה ואף לא סיום של עידן; המתת שלו הייתה מתת לעת-חירום. ואולם, מאקיוונטה לא סיים את שהותו בגוף בן-אנוש עד אשר שוחרר כיאות מידי האב מלכי-צדק, ועד אשר נודע לו כי המתת שלו לעת-חירום קיבלה את אישורו של המנהל הכללי של נבאדון, גבריאל מסאלווינגטון.

מאקיוונטה מלכי-צדק המשיך להתעניין עד מאוד בענייניהם של צאצאי אותם אנשים אשר האמינו ללימודו בשעה ששכן בגוף. ואולם, צאצאיו של אברהם, דרך יצחק, אשר נישאו לקינים, היו קו הירושה היחידי אשר המשיך והזין לאורך זמן מושג ברור כלשהו של הלימוד של שלם.

מסמך 93

אותו מלכי-צדק המשיך ושיתף פעולה במשך תשע-עשרה המאות הבאות עם הנביאים והחוזים הרבים, וכך עמל להמשיך ולהחזיק בחיים את האמיתות של שלם, עד לזמן שבו בשלה העת להופעתו של מיכאל בכדור הארץ.

מאקיוונטה המשיך לשמש כנאמן פלנטארי עד לימי ניצחונו של מיכאל באורנטיה. לאחר מכן, הוא סופח לשירות אורנטיה בירושם כאחד מארבע-ועשרים המנהלים, ורק לאחרונה הועלה בדרגה לתפקיד שגרירו האישי של הבן הבורא בירושם, הנושא בתואר בא-כוחו של הנסיך הפלנטארי של אורנטיה. היננו מאמינים כי כל אימת שאורנטיה תישאר פלנטה מיושבת, לא יחזור מאקיוונטה מלכי-צדק למלא את כלל החובות של סדר הבנים שעליו הוא נמנה, אלא יוותר לנצח, במונחים של זמן, סועד פלנטארי המייצג את מיכאל המשיח.

מכיוון שהמתת שלו באורנטיה הייתה מתת לעת-חירום, על-פי הרשומות לא ניתן לראות מה עשוי עתידו של מאקיוונטה להיות. ייתכן שסגל המלכי-צדקים של נבאדון יצטרך לשאת את אובדנו לנצח של אחד מחבריו. פסיקות אשר ניתנו לאחרונה על-ידי הגבוהים ביותר של עדנטיה, ואשר אושרו מאוחר יותר על-ידי עתיקי היום של אורוסה, מעידות על כך שסביר כי מלכי-צדק זה של מתת מיועד לתפוש את מקומו של קאליגאסטיה, הנסיך הפלנטארי אשר נפל. אם השערותינו בנושא זה הינן נכונות, בהחלט ייתכן שמאקיוונטה מלכי-צדק יופיע שוב באופן אישי באורנטיה וימלא, באופן כזה או אחר, את תפקידו של הנסיך הפלנטארי אשר הורד מכיסאו, או לחילופין יופיע בכדור הארץ על-מנת לשמש כבא-כוח הנסיך הפלנטארי המייצג את מיכאל המשיח, אשר מחזיק כעת בפועל בתואר הנסיך הפלנטארי של אורנטיה. אף-על-פי שכלל לא ברור לנו מה עשוי להיות עתידו של מאקיוונטה, המאורעות אשר התרחשו ממש לאחרונה מעידים על סבירותה של האפשרות כי ככל הנראה ההשערות אשר צוינו לעיל אינן כה רחוקות מן האמת.

הננו מבינים היטב כיצד, הודות לניצחונו באורנטיה, הפך מיכאל הן ליורשו של קאליגאסטיה והן ליורשו של אדם; כיצד הפך לנסיך השלום ולאדם השני. וכעת הננו חוזים במלכי-צדק זה מקבל את התואר בא-כוח הנסיך הפלנטארי של אורנטיה. האם ישמש גם כבא-כוח הבן החומרי של אורנטיה? או שמא קיימת אפשרות שיתרחש מאורע בלתי-צפוי וחסר תקדים, חזרתם לפלנטה, במועד כזה או אחר, של אדם וחווה או של מי מצאצאיהם כנציגיו של מיכאל, עם התואר באי-כוחו של אדם השני באורנטיה?

וכל ההשערות האלה, הקשורות לוודאות הופעתם העתידית של בנים של סמכות, כמו גם של בנים מורים של השילוש, יחד עם הבטחתו המפורשת של הבן הבורא לחזור, במועד כזה או אחר, הופכים את אורנטיה לפלנטה בעלת עתיד של חוסר-וודאות ולאחת מן הספרות המעניינות והמסקרנות ביותר בכל היקום של נבאדון. בהחלט אפשרי כי בעידן עתידי כזה או אחר, כאשר אורנטיה תתקרב לעידן של אור ושל חיים, ולאחר שייגזר סופית דין העניינים הנוגעים למרידתו של לוציפר ולפרישתו של קאליגאסטיה, הננו עשויים לחזות בנוכחותם באורנטיה, בעת ובעונה אחת, של מאקיוונטה, של אדם, של חווה, ושל מיכאל המשיח, כמו גם של בן של סמכות או אפילו של בן מורה של השילוש.

מזה זמן רב מחזיק הסדר שלנו בדעה כי נוכחותו של מאקיוונטה בסגל המנהלים של אורנטיה בירושם, ארבע-ועשרים חברי המועצה, מהווה הוכחה מספקת על-מנת להבטיח את האמונה כי הוא עתיד ללכת בעקבות בני התמותה של אורנטיה, הלאה דרך תכנית ההתקדמות וההרקעה של היקום, ואפילו עד לסגל הסופיונות של פרדיס. הננו יודעים כי אדם וחווה מיועדים להתלוות כך אל חבריהם מכדור הארץ בהרפתקה אל פרדיס כאשר תתבסס אורנטיה באור ובחיים.

לפני פחות מאלף שנה נכח מאקיוונטה מלכי-צדק זה, אשר היה לפניו החכם משלם, באופן בלתי-נראה באורנטיה למשך תקופה בת מאה שנים, ושימש כמושל הכללי השוכן של הפלנטה;

מסמך 93

ואם המערכת הנוכחית להכוונת ענייני הפלנטה תמשיך ותתנהל, הוא עתיד לחזור ולשמש באותו תפקיד בעוד מעט יותר מאלף שנה.

זהו סיפורו של מאקיוונטה מלכי-צדק, אחת מן הדמויות היותר ייחודיות אשר נקשרו מאז ומעולם להיסטוריה של אורנטיה, ואישיות אשר יש ותשמש בעתיד בתפקיד חשוב בהתנסות העתידית של עולמכם הבלתי-שגרתי ויוצא-הדופן.

[הוצג על-ידי מלכי-צדק של נבאדון.]

טורנטיה